

Darko Radinja je bil urednik Geografskega obzornika od samega začetka leta 1954 do leta 1960. Geografski obzornik je izhajal iz dejanskih potreb tedanjega časa in stroke. Težil naj bi k izboljšanju kakovosti geografskega pouka, zato je bil namenjen predvsem potrebam srednješolskih geografov, obenem pa je posredoval vsebine, pomen in vlogo tedanje geografije tudi ostalim, ki so se zanj zanimali.

Besede uredništva (številka 1, leto 1954) razkrivajo namen in cilje časopisa: "Kot informativni časopis bo Geografski obzornik zasledoval doma in po svetu geografske spremembe in novosti, prinašal nove podatke in aktualnosti ... obzornik bo skušal posredovati nove poglede in nova naziranja moderne geografije, njene naloge in cilje ... obenem bo prinašal tudi prispevke iz metodike geografskega pouka ... posebno hvaležna naloga obzornika bo v tem, da nas bo seznanjal z geografskim gledanjem na dejstva, na prizadevanja in na probleme pri nas doma ... Geografski obzornik naj bo hkrati tudi glasilo, okrog katerega se bodo zbirali geografi, iznašali tu svoje misli, predloge in probleme ter se tako tudi organizacijsko med seboj zblížali in učvrstili ... izvrševal bo poslanstvo, ki ga ima geografija v današnji dobi, to je doprinos k svetovnemu miru in dobri volji ..."

Z zelo smelimi, sodobnimi, daljnovidnimi in vsebinsko zahtevnimi cilji je Geografski obzornik krenil na pot. Na začetku v skromni obliki in opremi, z zanimivo naslovnico ter aktualnimi prispevki. Posredoval je statistične podatke, tematske prispevke, zapise z ekskurzij, terminološke razlage, metodološke napotke, društvena poročila, poročila o delovanju krožkov, zapise s kongresov, ...

Geografski obzornik v šestdesetih in sedemdestih letih 20. stoletja ali Geografski obzornik postane polnoleten

Mara Radinja velja za urednico Geografskega obzornika z najdaljšim stažem; kar 19 let (od 1961 do 1980) je bila izpostavljena iskanju takih prispevkov, za katere so se šolniki zavzemali na geografskih zborovanjih, ki bi bili hkrati neposredno uporabni v šolski praksi.

V tem obdobju se je spremenila naslovnica in celostna podoba Geografskega obzornika, revija je čedalje bolj dobivala sodobnejšo grafično podobo, bogatilo se jo fotografije in karte. Oblikovno je prevladal zapis v dveh stolpcih, ki je bralce letno obogatil z ok. 100 stranmi geografskih vsebin.

Začetki Geografskega obzornika

Leto 1954 je bilo v poročilu o delu geografskega društva označeno kot "eno najbolj plodnih in razgibanih v vsej povojni dobi". Šolniki so videli potrebo, da bi bolj uveljavili moderno geografijo, pri tem pa v tedanji društveni sestavi niso našli ustreznega mesta. Na seminarju za predavatelje geografije (junija 1954) je tedanji gimnazijski profesor Darko Radinja prenesel kritike in pobude, za katere so se šolniki domenili nekaj ur poprej. Ko so se po viharju vode umirile, sta bila osnovana dva društvena odseka (odsek za znanstveno delo in odsek za geografski pouk). Z novimi društvenimi pravili vred ju je potrdil izredni občni zbor 24. septembra 1954. Novo ustanovljeni odsek za geografski pouk je na prvi seji sklenil izdajati svoje glasilo - Geografski obzornik. Tako smo dobili nov časopis, ki je v prvem letniku izšel v dveh zvezkih (Gams, Geografski obzornik, 1979, 3-4, str. 1-2).

Geografski obzornik je izhajal štirikrat letno, občasno so med bralce prihajale dvojne številke.

Že v prvem letu (št. 3-4, leto 1961) je bila (skoraj) celotna dvojna številka posvečena slovenskemu Podravju in Mariboru kot njegovemu središču. Urednica je tako v sodelovanju z uredniškim odborom poleg inovativnih pristopov (tematske številke) vse bolj jasno postavila nekatere standardne rubrike (predstavitev rezultatov posameznih raziskovanj ali problemska predstavitev izbranih območij, didaktično-metodične vsebine, terminološke razlage, informativni kotiček z drobnimi novicami, ocenami književnih izdaj, društvenimi novicami, sklepi zborovanj, s poročili o delovanju geografskih krožkov).

Urednica je z vso odgovornostjo sledila temeljnim usmeritvam in nalogam Geografskega obzornika: z ustreznimi članki in poročili je revija stremela in prispevala k izboljšanju geografske izobrazbe prebivalstva in k popularizaciji geografije.

Irma Potočnik Slavič

Obzornik je v osemdestih letih opravil veliko izobraževalno delo

Geografski obzornik se je iz tehnično skromne revije v prvih letih izhajanja razvil v osemdesetih letih 20. stoletja v soliden časopis, ki je učitelje geografije uvažal v različne metodične in didaktične probleme, seznanjal jih je z novostmi na področju geografije, z geografskimi problemi v domovini in po svetu ter prinašal različna poročila.

Ker njegova vsebina počasi ni več v zadostni meri sledila potrebam učiteljev geografije, je bilo vedno več odpovedi, zaradi tega se je zmanjšala naklada in Geografski obzornik je postajal vse dražji. Sledila je vsebinska preusmeritev. Postal naj bi mobilizator učiteljev geografije in krepil stanovsko zavest med njimi. Geografski obzornik naj bi bil vodilo, usmerjevalec, animator in nosilec modernizacije in aktualizacije pouka geografije. Takrat (leta 1981) se je z usmerjenim izobraževanjem začela reforma srednjega šolstva.

Geografi so bili na reformo nepripravljeni, podobno kot tudi učitelji na drugih predmetnih področjih. Učni načrti so se spremenili, ni bilo ne učbenikov ne učil, ki bi omogočali učenje po novem. Uvedene so bile novosti, na katere je bilo treba učitelje pripraviti. Problemov je bilo veliko. Uvedba usmerjenega izobraževanja je pomenila resno spremembo učnega sistema (terensko delo, naravoslovni dnevi, ekskurzije itd.) Izkušenj ni bilo, pa tudi teoretičnih vprašanj pouka ni reševal nihče. Od prve metodike pouka pa je minilo že dvajset let.

Obzornik je poskušal vsaj deloma prevzeti te naloge. Sestavljen je bil iz več tematskih delov. V vsaki številki je uvodnik opozoril na enega izmed problemov pouka geografije ali dajal informacije o položaju geografije. V poglavju o didaktični problematiki geografije, ki je bil najpomembnejši del revije, so bili objavljeni različni metodični in didaktični problemi, ki so se pojavljali.

Uvedene so bile tematske številke, ki so obravnavale aktualne teme (ekskurzija po Jugoslaviji, lakota po svetu itd.).

Sodelujoči smo poskušali oceniti učbenike, priročnike in pomožno geografsko literaturo, pa tudi nuditi informacije o izidih najpomembnejših geografskih del v Sloveniji. Resneje tega sklopa nismo realizirali. Učitelji so bili hvaležni za izid vsakega učbenika ali priročnika. Več učbenikov za istovrstne šole in razrede pa takrat še ni bilo.

Velika pozornost je bila namenjena društvenim in drugim vestem s področja geografije. To je bil čas ustanavljanja geografskih društev po slovenskih regijah.

